

ሰንበት ዘፍልሰታ

ነሐሴ 17 2007 ዓ.ም. (8/24/2015)

መዝሙር: አዕረግዋ መላእክት ውስተ ሰማያት. . . . . ።

ንባባት: ኤፌ 5:15-20፣ ያዕ 2:14-ፍ፣ ግ.ሐ. 7:1-9፣ ዮሐ 6:51-58

ምስባክ: አዋልደ ነገስት ለክብርከ ወትቀውም ንግሥት በየማሂክ፣ በአልባሰ ወርቅ ኡጽፍት ወሑብርት። “አብ ማእከል እተን ክቡራን አንስትኻ አዋልድ ነገሥታት አለዋእን፣ እታ ንግሥቲ ጽፋይ ወርቂ ተሰሊማ አብ የማንካ ትቀውም (መዝ 45:9)።

መዝሙር: “መላእክቲ ናብ ሰማይ አዕረግዋ ጥዑም ቃላ ሠናይ ተግባራ ንነብያትን ንሓዋርያትን ንጻድቃንን ሰማዕታትን አብኡ ኮይና ትባርኹም”።

አብ ባህሊ ብለን ድሕሪ ብዓለ ፍልሰታ ዘሎ “ጀበባ ማርያም” ይብሃል። ትርጉሙ ተረፍ ወይ በረኽት ማርያም እዩ። ጌና ንብዓለ ፍልሰታ እነስተንትነሉ እዋን ኢና ዘሎና። ማርያም ንኢየሱስ ሂባትና ኢየሱስ ንማርያም ሂቡና። አብ ልደት ክርስቶስ ካብ ማርያም ተወሊዱ ከማና ኮይኑ ንእና መሲሉ አብ መለኮት አምላኽ ከም እንሳተፍ ገሩና ቅ. ጴጥሮስ ከምዝብለና “ተኻፈልቲ መለኮታዊ ባህርዩ ኹንኩም” (2ጴጥ 1:4) እናበለ ብልደት ክርስቶስ ዝረኽብናዮ ጸጋ ይነግረና። ማርያም አምጻኢተ ምሕረት ንብላ አብ ጸሎት ሃገርና “ተፈጸመ ተስፋ አበው በማርያም ድንግል ወበ ቀራንዮ ተተክለ መድኃኒት መስቀል” እናበልና ብዓሚቕ ምስጢር ልደትን ሞቱ አብ መስቀልን ብማርያም ዝተረኽበ ጸጋ ነስተንትን።

ክርስቶስ ቅድሚ ሞቱ ክልተ ዘይፈላለ ህያባት ሂቡና መጀመርያ አብ ዕለተ ኃሙስ ንወትሩ ምላና ዝህሉ ቅ. ቊርባን ሰሪዑልና ወትሩ ንዝኸሩ ኢልና ክንእከብ እንከሎና እንገብሮ መአዲ ቅዱስ ቊርባን ሰሪዑልና “እዚ ምእንቲ ዝኸረይ ግበርዎ እናበለ” ክንገብሮ አዚዙና። ካልአይ ቅድሚ ሞቱ ወትሩ ከይንዝኸትም ኢሉ ንማርያም አዲኡ “እንሃ” አደኹም ኢሉና። ነባሪት አደ ሂቡና። እዚ ክልተ ዓበይቲ ህያባት ወትሩ ዘኪርና ነብዕሎ።

አብዚ ብፍሉይ ክንዝክሮ ዝድለ ዘሎ ቦታ ቅዱስ ቊርባን አብ ክርስትያናዊ ሕይወትና እዩ። ቤተ ክርስትያን “ቅዱስ ቊርባን አብ መለኮታዊ ሕይወት ንዝርከብ ሱታፌ ኅብረትን ንቤተክርስትያን ህላዌ ዚህባ ናይ ሕዝቢ እግዚአብሔር ሓድነትን ብቑዕ ምልክትን ልኡል መሠረቱን እዩ” (ሓ/ት/ ክ/ 1325) እናበለት ትምህረና። ቊርባን ማለት አኩትየት ወይ ምስጋና ማለት እዩ። ስለዚ ብመንፈስ ቅዱስ መሊእና ንአምላኽ አብ ፍልጠቱን አብ ሥጋን ደምን ወዱን ክንሳተፍ ንዝዓደመና ነመስግኖ።

አብ መጽሓፍ ምሳሌ 9:1-9 ዘሎ እንተ አንብብና አምላኽ እቲ ብርእሱ ጥበብ (ልቦና) ዝኾነ አብ መአዱ ክንሳተፍ ከም ዝዕድመና ይነግረና። እቶም ትሑታት ጥራሕ እዮም ነዚ ዕድመ አኽቢሮም ዝቕበሉ። እቶም ድሮ ንርእሶም ፈላግትን ለባማትን ዝሓስቡ ናይ እዚ እግዚአብሔር ዝዕድሞ ዘሎ ግብጃን ዝህቦ በረኽትን ጌና አይርድኦምን እዩ። እቶም ንርእሶም አትሒቶም ዝቕርቡ ጥራሕ እዮም ናይ እዚ ድራር ክርስቶስ ባዕሉ ሰራዕን ህያብን ባዕሉ ካህንን ናይ መስዋዕቲ በግዕ ኮይኑ ዝቕርብ ዘሎ ምዃኑ ዝርድኡ። “ዘይለበመ እንተሎ ናብዚ ይምጻእ ነቶም አእምሮ ዘይብሎምውን

ከምዚ ትብሎም አላ ንዑ እንገራይ ብልዑ ዝዘለልክዎ ወይነይ ስተዩ ብሕይወት ክትነብሩስ ዕሽነት ጎደጉ ብመገዲ ምስትውዓል ከአ ተመላለሱ” (መፍሓፈ ምዓሌ 9:4-5)።

አብ ናይ ሎሚ ወንጌል ክርስቶስ “እቲ ካብ ሰማይ ዝወረደ ሕያው እንገራ አነ እዩ ካብዚ እንገራ እዚ ዝበልዕ ዘበለ ንዘለዓለም ክነብር እዩ” (ዮሐ 6:51) ኢናበለ ንሰማዕቱ አስተምሂርዎም። በዚ ምኽንያት አይሁድ ብዘረባኡ ተቐጢዖም “እዝስ ከመይ ኢሉ ሥግኡ ክንበልዕ ይህበና እናበሉ አጉረምረሙ። ብኻልእ ክንርእዮ ከሎና እዚ ዘበሎም ብትዕቢት መሊኦምን ንፈልጥ ኢና ኢሎም ይሓስቡ ስለ ዝነበሩ እዮም። ዮሐስን ወንጌላዊ ዓይኒ አልኦም ግን አይርእዩን እዮም ይብሉና። ዓይኒ ከሎካ ክትርኢ ዘይምኽአል ናይ ሕልና ዑረት እዩ ዘድህብ። ንሳቶም አብ ቅድሚ ኣምላኽ ዓያኹ ክኹኑ እሞ ብናይ ኣምላኽ መገዲ ለባማት ክኹኑ አይደለዩን። በዚ ምኽንያት አብ መአዲ ክርስቶስ አብ ሥጋኡን ደሙን ከይሳተፉ ንርእሶም ዓጽዮም። ሰብ ልቡ ምስ ዓጸወ ካብ ኣምላኽ እዩ ዝርሕቕ። አብ ገለ እዋና ንሕና እውን ከምዞም አይሁድ ንኣምላኽ ልብና ንዓጹ ኢና። ዑረትና ከአ ንምስጢር ሥጋን ደምን ክርስቶስ ብርድኢት ናይ እዚ ዓለምን አፍልጦን ከንርድኦን ክንገልጽን ከም እንኽእልን ገርና ንሓስብ። ከምቶም አይሁድ “ከመይ ገሩ ሥጋኡን ደሙን ክንበልዕን ክንስትን ክህበና ይኽእል” ንብል።

አብ መአዲ ቅዱስ ቍርባን ከይታሳተፍካ ምንባር ብመንፈስካ ደስኪልካ ምንባር ስለ ዝኾነ ብኃጢአትና ተአሚና አብ መአዲ ክርስቶስ ክንሳተፍ ይግብአና። ቤተ ክርስትያን “አብ ዓመት እንተ ወሓደ አብ ወርሓት ፋሲካ ቍርብ” ትብሉና እዚ ኽአ ሕይወት ክህበና ኢላ እያ። ካብ መአዲ ክርስቶስ ዝተሓረመ መንፈሳዊ ጥመት ስለ ዝህልዎ አድህብኡ አብ ግዙፋዊ መግቢ ጥራሕ ገሩ ብጥመዩ ይነብር ነዚ ክንሕድስ እዩ ሎሚ ካባና ዝድለ ዘሎ።

ቅ. ጳውሎስ ንዘሎና ርድኢት ክነዕብን ክንርዳእን ኢሉ አብ ዝተነበት መልእኽቱ ናብ ሰብ ኤፈሶን ከምዚ እናበለ የጠንቅቐና “ተጠንቀቐ እቲ ቅንያቱ ኽፋእ እዩ እሞ ነቲ ዝተሞህበኩም ጊዜ ብምልኡ አብ ረብሓ እናአውዓልኩም ከም ዓያኹ ዘይኮነስ ከም ለባማት ንበሩ. . . ንፍቓድ ጎይታ ምዃኑ አስተውዕሉ ዓያኹ አይትኹኑ. . . ስለ ኩሉ ነገር ብስም ጎይታና ኩሉ ሳዕ አመስግንዎ” (ኤፈ. 5:15-20) ይብሉና። እቶም ለባማትን አስተውዓልትን ጥራሕ እዮም ንክርስቶስ አብ ቅዱስ ቍርባን ክርእይዎ ዝኽእሉ። ንሳቶም ክርስቶስ እቲ ሕያው መግቢ ከምዝኾነ ጨሪሶም አይጠራጠሩን። ንሶም አብ ቅድሚ ኣምላኽ ኢሚንትን ሓንቲ ዋጋ ከምዘይብሎም ይሓስብ እሞ ሓቀኛ ፍልጠትን ሕይወትን ምእንቲ ክረኽቡ ነቲ መጻዋዕታ ኣምላኽ ብእምነትን ብትሕትናን ይቕበልዎ። ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ምልኣት ሕይወት ክህልወና ምስደለዩ እዩ። እዚ ምልኣት ሕይወት እንብሎ አብቲ ሕያው እንገራ ዝኾነ ክርስቶስ ጥራሕ እዩ ዝርከብ።

ሎሚ እምብአር ነዚ ዓው ኢሉ አብ ልብና ዝዛረበና ዘሎ መጻዋዕታ ኣምላኽ ንስምዓዮ። አብ ውሽጥና አቲና ዕሽነትና ድንቅርናን አለለና ንኽእል። ከም አይሁድ ትዕቢትን ክፍአትን ለቢስና ዘይኮነ ትሕትናን ልቦናን ልቢስና አብ ቅድሚ መአዲ ኣምላኽ ብንጹሕ ልቢ ንቕረብ። አብ ሓቀኛ ህላዌ ክርስቶስ አብ ቅዱስ ቍርባን ዘሎና ምጥርጣር ሓዲግና ብምሉእ እምነትን አኽብሮትን ንቕረብ። ምስቲ ሓቀኛ መግቢ ሕይወት ዝኾነ ክርስቶስ ተዓሪቕና ካብ ሥጋኡን ደሙን ብንጹሕ ልቢ ንቀበሎ።

ብዙሓት ስለምንታይ ካብ ምአዲ ኣምላኽ ከምዝርሓቕ ዝተፈላለዩ ምኽንያት ከቕርቡ ይኽእሉ ይኹኑ ምኽንያታቶም እውን ብቑዕ ኮይኑ ክርአ ይክአል ይኸውን። እንተ ኾነ እቲ ሓቂ ዝኾነ ምኽንያት ይቕረብ ካብ ዕድመ ኣምላኽ አብ ምአዱ ክንቀርብ ዝዓቢ ነገር የለን። ምኽንያቱ አብ መአዱ ክንሳተፍ ከሎና አብ ሕይወት ዝህብ መአድን አብ ሓቀኛ ፍልጠትን ኢና እንሳተፍ። ካብቲ ክርስቶስ ብሥጋኡን ብደሙን አቢሉ ዘቕርበልና ዝዓቢ ሕይወት የለን። ሓንቲ ንሕና

ክንገብር ዝግብኡና ዝክኣለና ክንገብር ማለት ነቲ ኣብ መኣዲ ከይንሳተፍ ዓጊቲና ዘሎ ንመንፈሳዊ ዓይንና ከይርኢ ጋሪድዎ ንዘሎ፣ ነእምሮና ከይሓስብን ከየስተውዕልን ኣደንዚዝዎ ንዘሎ ክንከዶ ዝግብኡና ከይንርኢ ወይ ከይንፈልጦ ኣደናጊሩና ንዘሎ ቀንጢጥና ክንኣሊ ዝክኣለና ክንገብር። ብኻልእ ኣዘራርባ መገድና ክንቅይር ፍቓደኛታት ክንከውን። ሰብ ባዕሉ ኣሚኑ ክቕይር እንተ ዘይበለ ክቕይር ኣይክኣልን እዩ። ሰባት ክመኽሩና ይኸእሉ እዮም እንተ ኾነ እቲ ቀንዲ ካባና ክነቅል ኣለዎ። እምብኣር ነቶም ካብ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ከይንቕበል ከዊሎምና ንዘለዉ ኣሊና ንክርስቶት “ኣሚን ብኣማን ኣመንኩ” ኢልና ክንቅበሎ ይግባእ።

ምጥርጣት ዛሕሊ ከምኡ ከም ልምዲ ሒዝኻዮ ዘይምስታፍ ንመንፈሳዊ ሕይወትና ይቐትሎ እዩ። ኃጢአትና እንተ ኾና ክንሳሕ ክንዕረቕ ኢልና ኣብ መንበረ ንስሓ ኣምላኽ ምቕራብ ይግብኡና። ኃጢአትና ክንናዘዝ ይግብኡና ብድፍረት ነቲ ዝገበርናዮ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ተደፊእና “**ብእከየ ወበዓቢ ብእከየ**” እናበልና ክንናዘዝ ከሎና “ወደይ/ጓለይ ሞይቱ/ መይታ ነሮም እዮም ሓውዩ/ ሓውያ ጠፊኡ/ጠፊኦ ነሩ/ነራ ተረኺቡ/ተረኺባ” እናበለ ብተሓጓስ ይቕበለና።

ሰብ በደል ምስ ገበረ እሞ በደሉ ምስተኣመነ ዝካርቆ ይደሊ ባዕሉ ናብ መባእስቱ ከይኸይድ ፍርሕን ትዕቢትን ይዓግቶ ሽዑ ለባም ንዝበሎ ኣተካርቕኒ ይብሎ እሞ ብቐሊል በዲለ እናበለ ይዕረቕ። ሎሚ ምስ ኣምላኽና ብቐሊል ክተተካርቕና እትኸእል መንገኛ ማርያም ኣደና እያ። ንሳ መጀመርያ ወደይ ዝበለኩም ግበሩ እናበለት ትምዕደና ድሕሪኡ ኣብ ወዳ ቀሪባ ምሓሮም እትብል ፈቓር ኣደ እያ።

ኣምላኽ ብማርያም ኣቢሉ ንዝለመኖ ተኣምራት እዩ ዝገብር። ኣብ ቃና ዘገሊላ ብልምናኦ ማይ ኣብ ወይኒ ተለዊጡ ሎሚ እውን ኃጢአተኛ ልብና ክነጽሕ ክቕደስ ክልወጥ ናይ ማርያም ልመና የድልየና እዩ። ኣብ ትሕቲ መስቀል ንመስዋእቲ ወዳ ዘዕረገት ማርያም ሎሚ እውን መስዋዕትና ቅቡል ክኸውን ንዓድማ።

ማርያም ክትመጽኣና ከላ ንወዳ ሒዛ እያ እትመጽእ። ኣብ ቤት ዘካርያስ ክትኣቱ እንከላ “ሕፃን ኣብ ከርሲ ኤልሳቤጥ ተሰራሲሩ፣ ኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ መሊእዋ ዕብየት ማርያምን ነቲ ጸራቶ ዘላ ከምእትርኢ ገርዋ። ሎሚ ማርያም ኣብ ቤትና ኣብ ዓድናን ዓለምናን ብፍላይ ኣብዚ ከቢድ ብዙሓት ኣብ እምነቶም ዛሕልን ውድቀትን ዘርእዩሉ ዘለዉ እዋን ክትሕግዘና ንዓድማ ንለምና።

ብፍላይ ብዓለ ፍለሰታ ዘዘኻኸሮ ድላይ ኣምላኽ ምድራዊ ሕይወትና ብቅድስናን ምስ ኣምላኽ እናተጓዕዘና ክንውድኦ እዩ ዝድለ ዘሎ። ምስ ኢየሱስን ምስ ማርያምን ኣብ ሰማይ ምስኣም ክነብር እዩ ሕርየትና ስለዚ በዚ ብሩኽ እዋን እምብኣር ንማርያም ኣደና ከይንደክም ሓግዘና ከይንዝንግዕ ንወድኺ ለምንልና ንበላ።

ኦ ማርያም ኣደና ምሳና ኩኒ መገዲ ወድኺ ሓብርና ንበላ።

ርሑስ ብዓል!

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ